

Sygn. akt III KK 642/22

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2023r.

sprawy **A. P.**

skazanego za czyn z art. 233§1 k.k. i art. 238 k.k. w zw.

z art. 11§2 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 25 maja 2022r., sygn. akt IV Ka 273/22,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Olkuszu

z dnia 30 listopada 2021r., sygn. akt II K 769/20

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Postawiony w niej zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, tj. art. 410 k.p.k., w zw. z art. 5§2 k.p.k. i art. 7 k.p.k. nie ma charakteru zarzutu

kasacyjnego – Sąd Odwoławczy nie mógł uchybić wskazanym przepisom, bowiem nie dokonywał samodzielnej oceny materiału dowodowego.

Wobec utrzymania w mocy orzeczenia Sądu I instancji, w powyższej przestrzeni możliwe byłoby postawienie zarzutu naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 433§2 k.p.k., o ile na naruszenie postępowania karnego w zakresie oceny materiału dowodowego wskazywano by także w treści zwykłego środka odwoławczego, a przeprowadzona kontrola odwoławcza byłaby niepełna albo niewłaściwa. Apelację oparto jednakże głównie na zarzutach błędów w ustaleniach faktycznych (pkt 1-4), zaś jedyny zarzut, który odnosi się do dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny materiału dowodowego (pkt 5) wskazuje na uchybienie art. 5§2 k.p.k., do której to kwestii Sąd Odwoławczy odniósł się na str. 6-7 uzasadnienia, czyniąc to w sposób właściwy i wyczerpujący.

Jedynie zatem na marginesie można wskazać, że art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd. Idąc dalej, zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne – taka zaś sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Z kolei art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed Sądem II instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, a tym bardziej takiego, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

